

Hallingpresten

I Hallingdal va de ai^w gong ain prest, so va so sterk at dai beste Hallingadn ^{var} ~~vor~~ ^{han} ~~han~~ kji anna enn so småguta imot hono i krefte. Men so va han so snøggsinna [og tingrin mæ] at han spraka i tå ingjen ting, og difør va folk so redde hono ^{han} ~~vor~~te, at dai jedne vilde bli kvitte hono. Dai prøvde då te og jera han i bait på ^{en kon} ~~en kon~~ ^m ~~m~~ ^{en} ~~en~~ so han kunna bli åvsett. Ain synadag som han sto før altare, og ain tå mæ-hjølpara ^{adm} ~~adm~~ ^{kræw} ~~kræw~~ komm innum ringen te hono mæ messe ^{kræw} ~~kræw~~ og vilde klæe på han, mulla han lågkt in i oyra på ~~kræw~~ preste: "Prro, blakken!"

^{presten vart med ein gong sinna} Sinne tok då presten, som kji-anna ventanlis va. Han smorde te mæ-hjølpara ^{adm} ~~adm~~ ^{Kyrtineve} ~~Kyrtineve~~ unde oyra, so han stufte ende ~~inn~~ nedne altare. Sia ^{te} ~~te~~ rende han ut på kyrkigalen; men her kringisa folke se um'n, og dai ^{hadde} ~~hadde~~ hatt go hug te og ^{prøve} ~~prøve~~ fraiste um dai kji skulde være go te dengt'n indele vel upp. De va batvag te kyrkji og båten åt ^{kja} ~~kja~~ preste ^{-w} ~~-w~~ stod på strænde, baint ned før ^{kyr kja} ~~kyr kja~~ kyrkjun. Presten rende då ned på ^{strænde} ~~strænde~~ te, tok ^{den} ~~den~~ baten sinn [grytte han uppå ekslain si] rugga uppå kyrkjigalen mæ hono mitt inn iblant almuga, og so tok'n te og springe ikring og ikring. Då va folke se ^l ~~se~~le dai ^a ~~se~~ tukka se undå. Då kyrkjigalen va rødd, gikk nan ned-att på strænde, kasta båten på ^v ~~v~~vatne, so de ^{le} ~~le~~ klass, sette se i og rolle haim att.